

NIEUCHRONNIE ZBLIŻAJĄCY SIĘ KONFLIKT

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 8 czerwca

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ap 14,7.9.12; 4,11; 13,1-2; 12,3-5.17; 13,11-18.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Poświęć ich w prawdzie twojej; słowo twoje jest prawdą” (J 17,17).

Stosunkowo nowy medyczny wynalazek zwany bioczipem (czy VeriChipem⁸⁹) ma wielkość ziarenka ryżu i jest wszczepiany pod skórę pacjenta. Bioczip zawiera informację o medycznej historii pacjenta dostępną przy pomocy specjalnego czytnika. Niektórzy chrześcijanie postrzegają to jako wypełnienie proctwa o znamieniu bestii. Inni twierdzą, że znamię bestii będzie miało postać kodu kreskowego podobnego do używanych w etykietowaniu produktów. Jeszcze inni sądzą, że znamię bestii to tajemnicza liczba na banknotach dolarowych, której cyfry zsumowane dają liczbę 666. Jedni wiążą liczbę bestii z masonerią, drudzy z iluminatami, a inni z Organizacją Narodów Zjednoczonych.

Celem tej lekcji jest ukazanie przyszłego konfliktu o to, komu i w jaki sposób należy oddawać cześć. Szatan rzuci wyzwanie władzy Boga, usiłując podważyć prawo Boże. Sobota stanie się zarzewiem globalnego konfliktu o to, kogo i jak ludzie powinni czcić. Szatan nienawidzi soboty, bo nienawidzi Stwórcy. Posłuży się przemocą, naciskiem i siłą, by oderwać nas od Chrystusa. Nastąpi konflikt wierzeń dotyczących tego, który dzień tygodnia powinno się świętować. Ostatnie Boże wezwanie jest wezwaniem do wierności Chrystusowi mimo ekonomicznego wykluczenia, uwięzienia, a nawet wyroku śmierci. Lekcja tego tygodnia wypukła to, iż w mocy Jezusa możemy przetrwać ostatni konflikt na ziemi⁹⁰.

⁸⁹ Jak informuje *Wikipedia*, VeriChip to zaaprobowany w 2004 roku przez amerykańską Agencję Żywności i Leków pierwszy bioczip identyfikacyjny przeznaczony do wszczepiania w ludzkie ciało. Został on wprowadzony na rynek przez VeriChip Corporation (*przyp. red.*).

⁹⁰ Przeczytaj także rozdział *Zagrożona wolność sumienia* oraz *Zbliżający się konflikt*, w: Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 338-357.

Przesłanie *Apokalipsy Jana* to coś znacznie ważniejszego niż tajemnicze symbole, dziwne bestie i symboliczne obrazy. Wyraża ono wieczne prawdy podane przez miłującego Boga, zwłaszcza pokoleniu żyjącemu w czasie końca. Konflikt między Chrystusem i szatanem rozpoczął się w niebie od kwestii oddawania czci. Zakończenie tego konfliktu będzie dotyczyło również tej sprawy.

Porównaj Ap 14,7.9 z Ap 4,11. Co jest nadrzędną treścią wszechświatowego konfliktu między dobrem a złem przedstawionego w *Apokalipsie Jana*?

W *Apokalipsie Jana* oddawanie czci Bogu jest ściśle powiązane z faktem, iż Bóg jest Stwórcą. Ap 14,7 wzywa nas do oddawania czci Panu Stworzenia. Zwłaszcza w epoce ewolucjonizmu, który szerzy się na świecie od niemal dwóch stuleci, sobota jest wiecznym przypomnieniem naszej prawdziwej tożsamości. Uświadamia nam, że zostaliśmy stworzeni przez Boga i dlatego powinniśmy Go czcić. Dlatego też szatan tak bardzo nienawidzi soboty.

Przeczytaj Ap 12,17; 14,12. Jak ostatecznie przejawia się oddawanie czci Stwórcy?

Oddawanie czci Bogu przez przestrzeganie Jego przykazań jest przeciwieństwem oddawania czci bestii. Bóg będzie miał w czasie końca lud lojalny wobec Niego wbrew wielkiej opozycji i najintensywniejszemu prześladowaniu w dziejach świata.

„Podczas gdy przestrzeganie fałszywego szabatu w zgodzie z prawami państwowymi, ale sprzecznie z czwartym przykazaniem dekalogu, będzie przyznaniem się do uległości sile przeciwnej Bogu, to zachowywanie prawdziwego szabatu w zgodzie z Bożym prawem będzie dowodem lojalności wobec Stwórcy”⁹¹.

W Ap 14,12 czytamy, że ci wierni wyznawcy Zbawiciela będą mieli wiarę Jezusa. Jest to wiara tak głęboka, iż nakazuje ufać Bogu nawet wtedy, gdy nie pojmujemy Jego prowadzenia. Pozwala wytrwać nawet w sytuacji, której nie rozumiemy. Jest ona darem Jezusa przyjmowanym przez wiarę i pozwalającym nam przetrwać nadchodzący konflikt.

Sobota, siódmy dzień tygodnia, jest zasadniczym symbolem wskazującym na Boga jako Stwórcę, ustanowionym jeszcze w Edenie przed upadkiem ludzi. Próba zastąpienia jej innym dniem, podjęta przez papieski Rzym (zob. Dn 7,25), oznacza uzurpowanie sobie władzy należącej do Boga na najbardziej podstawowym poziomie — jako Stwórcy. Jak ta prawda pomaga nam zrozumieć, dlaczego sobota stanie się osią konfliktu w czasie końca?

⁹¹ Ellen G. White, *Wielki bóg*, Warszawa 2019, s. 365.

Prorocstwo o znamieniu bestii w 13. rozdziale *Apokalipsy Jana* jest związane z najbardziej intensywnym etapem wojny szatana przeciwko Bogu. Od śmierci Jezusa na krzyżu wróg wie, że został pokonany, ale jego pragnieniem jest pociągnąć za sobą jak najwięcej ludzi. W tym celu posługuje się zwiedzeniem, a gdy zwiedzenie nie działa, ucieka się do przemocy. To szatan będzie stał za przyjęciem ustawodawstwa, zgodnie z którym ci, którzy nie czczą bestii i nie przyjmują jej znamienia, mają być zabici.

Prześladowania religijne nie są niczym nowym. Istnieją od czasu, gdy Kain zabił Abła za to, że ten był posłuszny przykazaniu Boga. Jezus powiedział, że nawet ludzie wyznający formalnie wiarę w Niego będą skłonni prześladować wierzących inaczej.

Przeczytaj J 16,2; Mt 10,22; 2 Tm 3,12; 1 P 4,12. Czego doświadczył Kościół nowotestamentowy i jak ma się to do Kościoła Chrystusa w czasie końca?

W dziejach chrześcijaństwa prześladowania religijne były zjawiskiem bardzo częstym. Występowały w cesarskim Rzymie, ale w jeszcze większej skali wobec wierzących w *Biblię* chrześcijan ze strony średniowiecznego rzymskiego Kościoła. Znamię bestii będzie ostatnim ogniwem w tym haniebnym łańcuchu. Podobnie jak to było w przypadku prześladowań w przeszłości, będzie miało ono zmusić ludzi do przyjęcia określonego systemu wierzeń.

Prorocstwo wskazuje na to, że owo prześladowanie zacznie się od wykluczenia ekonomicznego. Nikt nie będzie mógł kupować ani sprzedawać, jeśli nie będzie miał znamienia bestii. Kto odmówi jego przyjęcia, zostanie ostatecznie skazany na śmierć (zob. Ap 13,15.17).

Diabeł stopniowo przygotowuje formalnych chrześcijan na przyjęcie znamienia bestii, gdy nastąpi ostateczna próba. Ćwiczy ich w sztuce kompromisów. Przyjdzie taki czas, że ludziom będzie się wydawać, że cały świat podąża za bestią w podziwie i czci (zob. Ap 13,3), ale wtedy na scenie dziejów ukaże się lud Boży. Ap 14,12 przedstawia nam ten obraz: „Tu się okaże wytrwanie świętych, którzy przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa”. Lud Pański będzie żył pobożnie i w posłuszeństwie wobec Boga. Dzięki Jego łasce wierzący będą trwać w wierności wobec Niego, choć świat będzie się starał wywierać na nich presję, by zmienili swoje stanowisko. Gdy świat podąża za bestią, oni podążają „za Barankiem, dokądkolwiek idzie” (Ap 14,4). Dzięki mocy Chrystusa zatriumfują nad siłami zła zjednoczonymi przeciwko nim.

Jak zauważyliśmy w lekcji dziewiątej, istotą konfliktu między dobrem a złem jest kwestia oddawania czci. Bestia posługuje się zwiedzeniem, ale gdy to zawiedzie, ucieknie się do przymusu i przemocy.

Czy względy ekonomiczne powinny w jakimkolwiek stopniu usprawiedliwiać kompromis w kwestii świętowania soboty?

Przeczytaj Ap 13,1-2. Skąd wzięła się owa bestia (zwierzę) i kto dał jej władzę?

Apokalipsa Jana identyfikuje smoka przede wszystkim jako szatana. Ap 12,3-5 mówi, że smok usiłował zgładzić chłopczyka, który został porwany do Boga i do Jego tronu. To diabeł działający za pośrednictwem Rzymu starał się zabić Chrystusa (zob. Mt 2,16-18). Arcywróg Boga i człowieka posługuje się siłami politycznymi i religijnymi, realizując swoje zamierzenia.

O bestii czytamy, że przekazał jej „smok siłę swoją i tron swój, i wielką moc” (Ap 13,2). Proroctwo to wypełniło się kilkaset lat później, gdy cesarz Konstantyn Wielki (306-337) przeniósł stolicę imperium z Rzymu do Konstantynopola (obecnie miasto Stambuł w Turcji). W ten sposób w Rzymie, dotychczasowej siedzibie cesarzy, zwolnił się tron. Tak cesarski Rzym przekazał bestii swoją siedzibę, czyli stolicę.

Amerykański historyk Isaac Backus (1724-1806) stwierdził: „Przenosząc stolicę imperium do Konstantynopola, (...) Konstantyn Wielki otworzył drogę biskupowi Rzymu do wywyższenia się ponad wszystkich ludzi na ziemi i samego Boga w niebie”⁹². Według angielskiego filozofa Thomasa Hobbesa (1588-1679) „papiestwo nie jest niczym innym niż widmem zmarłego rzymskiego imperium, które to widmo siedzi ubrane w koronę na grobie tamtego”⁹³. Uważna analiza ukazuje, że bestia z morza opisana w 13. rozdziale *Apokalipsy Jana* to odstępczy system religijny powstały w Rzymie i rozprzestrzeniony na cały świat (zob. Ap 13,3-4). Bestia ta to nie pojedyncza osoba, ale religijna organizacja zastępująca prawdę Słowa Bożego ludzkimi postanowieniami.

Przeczytaj Ap 13,1.6. Jakie kluczowe słowo identyfikuje moc zwaną bestią/zwierzęciem?

Biblia definiuje bluźnierstwo w J 10,33 i Łk 5,21 przy pomocy dwóch przykładów jako: (1) udawanie Boga przez człowieka albo twierdzenie przez człowieka, że jest Bogiem oraz (2) przypisywanie sobie przez człowieka prawa odpuszczania grzechów. Tego rodzaju zarzuty kierowane pod adresem Jezusa były nietrafione, gdyż jest On w pełni Bogiem, a zatem ma prawo odpuszczania grzechów. Rzymskie papiestwo wprowadziło dwie szczególne doktryny, pasujące jak ulał do biblijnej definicji bluźnierstwa. Otóż Kościół rzymski uczy, że jego kapłani mają prawo odpuszczania grzechów, a papież pełni funkcję Boga na ziemi.

⁹² Le Roy Edwin Froom, *The Prophetic Faith of Our Fathers*, t. 3, Waszyngton 1946, s. 213.

⁹³ Thomas Hobbes, *Lewiatan, czyli materia, forma i władza państwa kościelnego i świeckiego*, Warszawa 2009, s. 782 (przyp. red.).

Lud Boży nie cześci bestii, ale znajduje największą radość i najpełniejsze zadowolenie w oddawaniu czci Bogu. Posłuszeństwo tych, którzy prawdziwie ufają Bogu, wypływa z ich serdecznej miłości do Niego. Są Mu wierni, bo wiedzą, że On jest wierny wobec nich.

Przeczytaj Ap 13,5. Wymień cechy identyfikujące bestię podane w tym wersecie.

Jak pamiętasz z lekcji czwartej, Bóg podał nam klucz do zrozumienia proroczych okresów — jeden proroczy dzień oznacza jeden dosłowny rok (zob. Lb 14,34; Ez 4,6). Tak więc czterdzieści dwa miesiące wymienione w Ap 13,5, liczące po trzydzieści dni zgodnie z hebrajską rachubą, to inaczej tysiąc dwieście sześćdziesiąt proroczych dni, czyli rzeczywistych lat.

Dominacja papieństwa trwała w latach 538-1798. W 1798 roku francuski generał Louis Berthier aresztował papieża, kończąc okres supremacji papieskiej. Proroctwo z Ap 13,10 BJW spełniło się: „Kto w pojmanie wiedzie, w pojmanie pójdzie”. Cios zadany papieństwu był poważny, ale nie śmiertelny. Według Ap 13,12 rana wyglądająca na śmiertelną miała się wygoić i papieństwo miało odzyskać swój wpływ w świecie.

Obecnie światowi przywódcy przyjmują papieża jako głowę Kościoła rzymskiego i odwiedzają go regularnie w Watykanie. W zdestabilizowanym świecie przygotowywana jest scena, na której papież zostanie okrzyknięty moralnym przywódcą świata. Podczas przemówienia 6 czerwca 2012 roku do pięćdziesięciu tysięcy wiernych zgromadzonych na Placu św. Piotra w Rzymie papież Benedykt XVI powiedział:

— „Niedziela jest dniem Pana i ludzi, dniem, w którym wszyscy muszą mieć możliwość bycia wolnymi — wolnymi dla rodziny i dla Boga. Broniąc niedzieli, bronimy ludzkiej wolności!”⁹⁴.

Duch Proroctwa wyraźnie wskazuje, dokąd to ostatecznie doprowadzi: „Ci, którzy czczą biblijny szabat, zostaną określani mianem wrogów prawa i porządku, łamiących moralne zasady społeczeństwa, powodujących anarchię i korupcję oraz ściągających na świat gniew Boży. (...) Zostaną oskarżeni o propagowanie niezadowolenia wobec władz. Duchowni, którzy odmawiają posłuszeństwa wobec prawa Bożego, będą głosić zza kazalnicy obowiązek posłuszeństwa wobec władz państwowych jako wyznaczonych przez Boga. W zgromadzeniach narodowych i w sądowych trybunałach przestrzegający przykazań będą oczerniani i stawiani w stan oskarżenia”⁹⁵.

Zwróć uwagę, jak szybko zmienia się teraz nasz świat. Co zmiany te mówią nam o tym, jak rychło mogą nastąpić wydarzenia czasu końca?

⁹⁴ https://www.vatican.va/content/benedict-xvi/en/audiences/2012/documents/hf_ben-xvi_aud_20120606.html.

⁹⁵ Ellen G. White, *Wielki bóg*, Warszawa 2019, s. 357.

Przeczytaj Ap 13,11-18. Czym różni się druga bestia od pierwszej bestii z 13. rozdziału *Apokalipsy Jana*?

Pierwsza bestia wyszła z morza, a druga bestia wychodzi z ziemi (zob. Ap 13,11). Morze oznacza „ludy i tłumy, i narody, i języki” (Ap 17,15). Tak więc ziemia może oznaczać stosunkowo mało zaludniony region świata. Druga bestia powstaje pod koniec proroczego okresu panowania pierwszej bestii (zob. Ap 13,5). To znaczy, że osiąga swoje znaczenie około 1798 roku.

Stany Zjednoczone idealnie pasują do tego opisu. Ogłosiły niepodległość w 1776 roku i przyjęły konstytucję w 1789 roku, zaś pod koniec dziewiętnastego wieku zdobyły uznanie jako światowe mocarstwo.

Apostoł Jan napisał, że bestia „miała dwa rogi podobne do rogów Baranka, a mówiła jak Smok” (Ap 13,11 BT). Rogi są w biblijnym proroctwie symbolem mocy i władzy. W przeciwieństwie do pierwszej bestii ta bestia nie ma koron na rogach, co sugeruje, że nie jest monarchią. Dwa rogi oznaczają dwie zasady, na których oparta jest władza Stanów Zjednoczonych i ich potęga — wolność polityczną i wolność religijną.

Przeczytaj Ap 13,11-12. Jaka zmiana następuje w owej bestii i jak zaczyna ona przemawiać?

Ta łagodna jak baranek potęga z czasem zaczyna ryczeć jak smok. „I całą władzę pierwszej Bestii przed nią sprawuje...”, porzucając zasady wolności religijnej i powodując, „...że ziemia i jej mieszkańcy oddają pokłon pierwszej Bestii” (Ap 13,12 BT). Stany Zjednoczone doprowadzą do tego, że cały świat będzie czcił pierwszą bestię, uznając duchowy i świecki autorytet papieżstwa. Zgodnie z tym proroctwem Stany Zjednoczone stworzą obraz bestii — połączenie Kościoła z państwem — i będą się domagać od wszystkich, by oddali pokłon temu obrazowi.

Zdumiewające jest to, że w czasie, w którym Stany Zjednoczone zostały zidentyfikowane jako potęga symbolizowana przez bestię, nie były jeszcze mocarstwem militarnym i ekonomicznym, jakim stały się później.

Pomyśl o politycznej niestabilności we współczesnych Stanach Zjednoczonych. W jaki sposób to zamieszanie może doprowadzić do wypełnienia się apokaliptycznego proroctwa?

DO DALSZEGO STUDIUM

Oddawanie czci bestii i jej posągowi nawiązuje do 3. rozdziału *Księgi Daniela*, gdzie trzech młodzi Hebrajczycy na rozkaz króla babilońskiego mieli się pokłonić złotemu posągowi pod karą wrzucenia do rozpalonego pieca. Starożytny Babilon, współczesny Babilon i kwestia oddawania czci... Prawdziwe oddawanie czci Bogu wypływa z umysłu pouczonego Słowem Bożym, duszy odrodzonej miłością Bożą i serca pełnego Ducha Świętego. Wówczas nie będziemy się upodabniać do świata, ale żyć zgodnie z wolą Boga objawioną w Jego Słowie. Na tym polega nasze bezpieczeństwo!

„Bóg nigdy nie łamie woli ani nie zniewala sumienia. Natomiast szatan, chcąc uzyskać kontrolę nad tymi, których nie jest w stanie omamić w inny sposób, działa, bezustannie stosując przymus i okrucieństwo. Poprzez strach lub zastosowanie siły zamierza rządzić sumieniami i sprawiać, by oddawano mu cześć. Aby tego dokonać, działa zarówno przez władze świeckie, jak i kościelne, pobudzając je do przeforsowania praw ustanowionych przez ludzi na przekór prawu Bożemu”⁹⁶.

„Aby mogli przetrwać próbę, jaka jest przed nimi, [chrześcijanie] muszą zrozumieć wolę Boga objawioną w Jego Słowie. Będą w stanie Go uczcić tylko wtedy, gdy będą mieli właściwe pojęcie o Jego charakterze, rządach i celach i gdy będą działali w zgodzie z nimi. Nikt prócz tych, którzy obwarowali umysł prawdami *Biblii*, nie wytrwa w ostatnim wielkim konflikcie”⁹⁷.

„Bóg będzie miał na tym świecie ludzi, którzy *Biblię* i tylko *Biblię* uznali za miarę wszystkich doktryn i podstawę wszelkich reform. Opinie uczonych, wywody naukowców, uchwały i decyzje kościelnych władz, tak liczne i różne jak Kościoły, które je przedstawiają, głos większości — żaden z tych czynników ani wszystkie razem nie powinny być uważane jako argument za lub przeciw jakiegokolwiek punktowi wiary. Zanim zaakceptuje się jakąkolwiek doktrynę czy przepis, powinno się zażądać na ich poparcie jasnego:

— Tak mówi Pan”⁹⁸.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Jak możemy żyć w oczekiwaniu na powtórne przyjście Chrystusa i głosić tę nadzieję bez panikarstwa/alarmizmu?
2. Zastanów się nad kwestią oddawania czci. Co rutyna twojego codziennego życia mówi o tym, komu lub czemu oddajesz cześć?
3. Jak możemy pomóc sobie i innym patrzeć w przyszłość ufnie i bez lęku?
4. Jaki praktyczny wpływ na nasze życie wywiera zrozumienie wydarzeń czasu końca?

⁹⁶ Ellen G. White, *Wielki bóg*, Warszawa 2019, s. 356-357.

⁹⁷ Tamże, s. 358.

⁹⁸ Tamże, s. 359.